

Kellékes (régente: requisiteur, l. o.) a kelléktár kezelője. A Hölgyfutár ezt a szót faragta rá: „Szükségvénynök”. — (1853. jan. 18.) A kelékesről érdekes rajzot találunk az Ország-Világ, 1906 10. számában. Irta: Váradi Antal.

Keller Antal, karénekes, 1837 dec. 1-től 1899 május 31-ig a M. Kir. Operaház tagja volt.

Keller Elza, színésznő, sz. 1880 június hó 24-én, Budapesten. Szinpadra lépett: 1904. augusztus havában.

Keller Erna, színésznő, sz. 1900 aug. 4-én, Budapesten. Rózsahegyi Kálmán iskolát végezte 1918-ban. Sz. l.: 1918 augusztus havában.

Keller Ottó, kir. mérnök, a Magy. Kir. Opera és a Nemzeti Színház műszaki felügyelője, sz. 1858-ban, megh. 1911 július 31-én, Budapesten. Nagy szerete: lel és tudással gondozta a rábizott műintézetet (1879-től) s szakértelmét az országban is több színházépítésnél vették igénybe. Erdemei elismerésül a király 1903-ban a koronás aranyéremkereszttel tüntette ki.

Kellér Andor, hírlapíró, sz. 1903 május 5-én, Budapesten. 1921-ben az „Ujság”-nál színházi munkatárs, később a „Világ” és újból az „Ujság” munkatársa. Több egyfelvonásosát játszották. 1923-ban színházi és irodalmi szemlét szerkesztett, „Revü” címmel. A Magyar Színművészeti Lexikon munkatársa.

Kellér Gyula, színész, sz. 1874 december 16-án, Budapesten. Szinipályára lépett 1896 október 1-én, B. Polgár Bélánál. 1919 november 25-én megnyitotta a Dunaparti Színházat. (Megszűnt 1920 március havában.) „Nagykomédia” c. vállalata megnyílt Budapesten, a Népszínház utca 40. sz. alatt, 1928. február 15-én.

Kelmay Ilona, operaénekesnő, sz. 1898 jan. 15-én, Losoncon. A berlini Staatsoper tagja, — zeneakadémiát végzett, azután Milanóban aratta első sikereit. Fellépett még Olaszország sok más színházában is. Hazatérve, a kolozsvári színház művésznője lett,

azután a bécsi Volksoper szerződtette. 1928 szeptember 24-én, mint vendég fellépett a Városi Színházban, a „Bohémélet” Mimi-jében. „Kellemes, rokonszenves jelenség, kulturált hangján, szépen csendülnek meg az áriák. Színészi szempontból is kifogástalan” — írja róla az „Esti Kurir”. — Főbb szerepei vannak a „Turandot”, „Bohémélet”, „Zsidónő”, „Pillangókisasszony” c. operákban.

Kelmenfi László (Hazucha Ferenc), színműíró, publicista, sz. 1815 december 1-én, Nagyváradon. 1832-ben, hányt-vetett élet után beiratkozott Pesten az orvosi szakra. 1843-ban mérnök lett. Sanyaru életének 1851 április 21-én vetett véget a halál. Színművei: Halley üstököse, vagy Budapest a jövő században. Tünetmentes vigj. dalokkal, zenéjét szerző: Szerdahelyi. Először adták 1839 március 7-én. Visegrádi kincskeresők. Boh. 3 f. zenéjét írta Rózsa-völgyi Márk. 1839. Mindenható lángész, vj. 3 felv. 1850 március 14. Fordításai: Stuart Mária, trag. 5 felv.-ban. Irta Schiller Frigyes. Sirhölgy, vagy Adolf Gusztáv Münchenben. Drámai rajzolat, 5 f. 1 előj. Bardt után ford. 1835 január 10 Budán. Don Carlos, Spanyolhon örököse, dr. költemény 5 f. 1846 május 19-én adták először. Atheni Timon, dr. 5 f. Shakespeare után, 1852 márc. 27. Öcsém, házasodj! vj., Mostoha atya vj. 3 felv. Raupach után. (Vas Andor név alatt írt színikritikái nagy feltűnést keltettek.)

Kemechey Jenő, író, hírlapíró, a Petőfi-és Dugonich Társaság tagja, sz. 1862 dec. 28. Királyhelmeccen (Zemplén m.), — megh. 1905 január 14-én, Budapesten. Középiskoláit elvégezve, az egri papnöveldebe iratkozott, de pályáját a jogi pályával cserélte fel. Egerben hírlapíróskodott. 1891-ben Szegeden működött, 1894-ben a „Budapesti Hírlap” munkatársa lett, ahol nagy feltűnést keltett Politikai hullámok c. rovatával. Több kötet vidéki magyarizú novellát írt. Tetsséssel adták a Nemzeti Színházban két darabját: A föld, dr. társszerző Malonyay Dezső. Bem. 1902 október 3. Nemzeti Színház. Az emigráns. dr. Bem. 1904. november 19. U. o.

Kéméndy Jenő, festőművész, a M. Kir. Operaház szcenikai felügyelője, sz. 1860 ap-